

REJESTR DOTYCZY:

EUSTACHIEWICZ Seweryn

s/c Stanisław-Eustachy i Zofia-Aleksandra

Cywińska

z d.

19 sierpnia 1910

w

kraj:

+ trag. 20 lutego 1963 w Paryżu

kraj: FRANCJA

pochowany: Bagneux Parisien, division 81, ligne 1,
fausse 18

nr grobu:

Nr rejestracyjny

297 / 63

Nota zamieszczona:

w tomieI.....

czesci pierwsza

Indeks

POL.SŁUŻB.ZAGR.

Prawnik mgr pr. Uniw.Lubli

dr pr. Uniw. Warsz.

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i Bibliografia s.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Kaczmarek

Nota:

Przypisy:

616.
629

610. Pol. ARG.
29.3.1963

ś. † p.

Seweryn Eustachiewicz

Doktor Praw

zmarł nagle w 52 roku życia dnia 29-go lutego w Paryżu, opatrzony św. Sakramentami.

Pogrzeb odbył się dnia 23-go lutego na cmentarzu Bugnieux Parisien,

żona Janina Eustachiewicz.
11 Av. Ferdinand Buisson,
Paris 16-e.

b. Prezes Organizacji Akademickiej Odrodzenie,
Vice-Konsul w Paryżu,

Członek Podziemnej Delegatury Rządu,

b. Więzień Pawiaka, Oświęcimia i Buchenwaldu,
Członek Polskiego Ruchu Chrześcijańsko-Społecznego,
Członek Prezydium Stronnictwa Pracy,

b. Vice-Prezes Związku Polaków w Argentynie 1952/53,
b. Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego

"Głosu Polskiego",

zmarł tragicznie w Paryżu dnia 20-go lutego 1963 roku.

Msza św. za spokój Jego duszy została odprawiona
w Kościele Polskim w Paryżu dnia 20 marca 1963 roku.

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI !

Źródła i bibliografia:

znak rozpoznawczy

Kurier Polski, Bs. As. 28.3.1963 - nekrolog /żona/
Dziennik Polski 2.1963 - nekrolog /stron.pracy/
Pol. Służba Zagr. przedc. po 1.9.39, Londyn 1954
s.98

K. Popiel "Na mogiłach przyjaciół" Londyn 1966

Kwestionariusz wypełniony przez żonę zmarłego

Rocznik Polonii t.III

Rocznik Pol. Sł. Zagraniczne

Tydzien Polski 2.3.63 -

29/28.III.63/.

18/ .III.63/

118/s.98/

280/s.113-115/

301.

122/III/

123

47/2.III.63/

K.P. 63.
29/3.

ś. † p.

Seweryn Eustachiewicz

Doktor Praw

Zmarł w 52 roku życia nagle dnia 20 lutego w Paryżu, opatrzony św. Sakramentami.

Pogrzeb odbył się dnia 23 lutego na cmentarzu Bugnieux Parisien, o czym zawiadamia przyjaciół i znajomych

żona Janina Eustachiewicz

11 Av. Ferdinand Buisson, Paris 16-e

ś. † p.

SEWERYN EUSTACHIEWICZ

Doktor Praw

były Prezes Organizacji Akademickiej Odrodzenie, wicekonsul RP w Paryżu, członek podziemnej Delegatury Rządu na Kraj, więzień niemieckich obozów koncentracyjnych, członek Prezydium Stronnictwa Pracy zmarł nagle w Paryżu 20 lutego 1963. Pogrzeb odbył się 23 lutego, o czym w głębokim smutku zawiadamiamy

STRONNICTWO PRACY I PRZYJACIELE.

9553

Wypełnia redakcja

I

Tom

część pierwsza.

Redakcja wydawnictwa

POLACY W ŚWIECIE - ŹRÓDŁA DO BIOGRAFII
298, Northfield Avenue, London W.5.

No 297/63

Przesyłamy wymagane informacje:

EUSTACHIEWICZ Seweryn

(pseudonime: WERSYN; ST. KAMIŃSKI)

nazwisko i pełne imiona zmarłego, jeśli nazwisko było zmienione podać
na pierwszym miejscu rodowe, na drugim, przybrane w nawiasie.

1910, Sierp. 19 w

rok, miesiąc, dzień i miejsce
urodzenia

1963, Luty 20 w Paryżu

rok, miesiąc, dzień i miejsce
śmierci

Baigneux Parisien, division 81, ligne 18, fausse 18

powód śmierci

nazwa cmentarza i nr grobu

Stanisław Eustachy (advokat), Zofia Aleksandra CYWIŃSKA

imiona rodziców i nazwisko panińskie matki

stan rodzinny (kawaler, żonaty,
wdowiec)

Janina RENARD

imię i nazwisko panińskie żony

imiona, rok i miejsce urodzenia dzieci

ŹRÓDŁA, które są znane podpisującemu: nekrologi,
artykuły, wydawnictwa (nazwy czasopism i wydawnictw,
daty i rok wydania).

Wypełnia redakcja

Wiarogodność powyższych danych stwierdzam podpisem

Data: Paris

le 9 février 1971

Janina RENARD

podpis

Nazwisko, imię i adres literami
blokowymi.

16, rue Belgrand...
PARIS 20e (France)

tel 497 - 87-47

zebrał i opracował Bohdan Olgierd Jeżewski.

Wydawnictwo zawiera dane o osobach polskiej narodowości lub pochodzenia zmarłych poza Polską lub tych - zamieszkałych stale poza jej granicami - które śmierć zaskoczyła podczas pobytu w Polsce. W miarę możliwości uwzględniono i osoby zmarłe w Kraju, jeśli stwierdzono, że w okresie II wojny światowej pełniły służbę w Armii Polskiej na Zachodzie, a następnie do Polski powróciły.

Nie jest to słownik biograficzny, a jedynie rejestracja faktu istnienia i losu poszczególnych osób. Historyk czy badacz tej epoki znajdzie w rejestrze podstawowe dane o interesującej go postaci, a z cytowanych przy nazwisku źródeł uzyska bliższe dane o jej działalności. Ułatwi mu pracę obszerne przypisy podające błędy, sprzeczności napotymane w źródłach oraz - gdzie było to możliwe do stwierdzenia - informacje o męskich potomkach zmarłych.

Materiały do tej pracy gromadzone są od końca r. 1942.

Przez zgrupowanie w archiwum wydawnictwa materiałów dokumentacyjnych jak: nekrologi, wspomnienia, artykuły, autobiografie, informacje od rodzin, a nawet w pewnych wypadkach dokumenty osobiste, metryki, akty zejścia, fotografie itp. - udostępniono wgląd do wielu źródeł bez konieczności szukania ich po bibliotekach i innych archiwach. Ta dokumentacyjna podbudowa całej pracy będzie odpowiednio technicznie przystosowana dla udostępnienia jej badaczom.

Wydawnictwo składać się będzie z trzech tomów obejmujących pięć części.

Ze względów technicznych przyjęto odwrotną kolejność chronologiczną tak, że:

TOM I - będzie obejmował lata 1960 - 69 (część pierwsza od A - Z jest w maszynopisie, część druga od M - Z - maszynopis w przygotowaniu).

TOM II - za lata 1939 - 59 (w dwóch częściach jak wyżej - przygotowany do opracowania).

TOM III - za lata 1900 - 38 (w jednej części).

Przewidywane są dwa suplementy:

- rejestr zmarłych w roku 1970 i uzupełnienia do tomu I,
- rejestr zmarłych w roku 1971 i uzupełnienia do tomu II.

=====

Każdy tom obejmie:

- nazwiska zmarłych w porządku alfabetycznym, podstawowe o nich dane, kolejny numer rejestracyjny oraz źródła. O każdej osobie starano się podać: nazwisko, imiona, dzień, miesiąc, rok i miejsce (cmentarz) wiecznego spoczynku lub fakt spopielenia. Nazwiska zmienione prawnie po r.1939 podawane są po nazwisku właściwym w nawiasach klamrowych. Nazwiska zmienione przed r.1939 (przeważnie potomków dawnych emigracji) - na pierwszym miejscu, a dawne na drugim w nawiasach klamrowych;
- przypisy;
- skróty ważniejszych zawodów zmarłych;
- wykaz użytych skrótów;
- wykaz źródeł z których korzystano przy tej pracy oraz ich znaki rozpoznawcze.